

Predmet: Lovas (opt. Milan Devčić i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 1/2014

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 27.05.2015.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnica oštećenih

Optuženi Darko Perić

Optuženi Darko Perić je ostao pri ranije datoj odbrani, navodeći da nema šta da doda. Oспорio je preciziranu optužnicu navodeći da nikada nije hteo zabranjene posledice, kako mu se stavlja na teret, već je postupao upravo suprotno. Tako je, čim je saznao da se zatvoreni civili maltretiraju, to preneo optuženom Miodragu Dimitrijeviću, prekinuo akciju nakon stradanja civila na minskom polju, ranjene civile uputio u Šid da im se pruži lekarska pomoć, a nakon njihovog povratka u Lovas obezbedio je ambulantu u kojoj su bili smešteni i pustio ih da idu svojim kućama. U odnosu na navode u optužnici, da je pristao na naređenje koje je dobio od optuženog M. Dimitrijevića, naveo je da se na naređenje ne može pristati, ono se može samo izdati, primiti ili preneti. Vojnici koji su svedočili tokom postupka su i navodili da on nije izdao svoje naređenje, već je samo preneo naređenje optuženog M. Dimitrijevića. Izričito je odbio da odgovara na pitanja ostalih optuženih i branilaca, ali je - obzirom da je u ovom predmetu novi postupajući zamenik TRZ - pristao da ukratko iznese svoju odbranu i u tom smislu odgovori na eventualna pitanja tužioca i suda. Naveo je da je od optuženog M. Dimitrijevića dobio naređenje da izvrši pretres terena, o kojem nije imao ni vremena da duže razmišlja, jer je u isto vreme dobio i druga naređenja. Krenuo je u drugu akciju, kada je obavešten da se desila tragedija na minskom polju. Odbranu koju je izneo M. Dimitrijević ocenjuje kao potpuno lažnu, do te mere da ista vređa zdrav razum, pa navodi da se on tokom ovog postupka nije branio od TRZ već od optuženih M. Dimitrijevića i Vlajkovića. Objasnjava da je njegov odred bio u Čakovcima, da mu je M. Dimitrijević tamo bio nadređeni, i da mu je putem radio stanice naredio da u Lovas, u koji je otišao nekoliko dana ranije, dođe jedna četa. Istog dana, odnosno 17. oktobra 1991. godine, u poslepodnevnim časovima, došao je sa četom u Lovas i javio se Dimitrijeviću, koji ga je pozvao da isto veče dođe na sastanak. Na istom je bilo dosta ljudi, ali on nikoga osim Dimitrijevića nije poznavao. Tada je od Dimitrijevića dobio zadatak da postavi stražu ispred zatvora, da izvrši pretres terena šuma Badnjara i pretres terena vinogradi. Dobijeno naređenje je preneo komandiru čete. Za postojanje minskog polja saznao je od Dimitrijevića. Nakon događaja na minskom polju, otišao je na isto, razgovarao sa optuženim Vlajkovićem i obavestio optuženog Miodraga Dimitrijevića o događaju, ali ne može da se seti da li mu je ovaj nešto tom prilikom rekao. Odbio je da odgovara na pitanja branilaca i ostalih optuženih.

Optuženi Radovan Vlajković

Optuženi Radovan Vlajković naveo je da nema šta da doda ranije iznesenoj odbrani, i napomenuo da bi se lako i brzo utvrdilo ko je odgovoran za dešavanja na minskom polju kada bi

pojedinci iz vojske, a posebno komandni kadar i ljudi iz komande dobrovoljaca, bili uhapšeni makar na 48 sati. Takođe ne želi da odgovara ni na čija pitanja.

Optuženi Radisav Josipović

Optuženi Radisav Josipović pre iznošenja odbrane izražava najiskrenije saučešće porodicama stradalih. Navodi da ga tokom čitavog trajanja ovog postupka TRZ tretira ravnopravno sa komandrom čete optuženim Vlajkovićem, kao i da se nigde ne pominje da su prilikom dešavanja na minskom polju takođe bila prisutna i druga dva komandira četa, Živan Stojković i Plavšić. Ističe da nikome nije naredio da učini nešto loše, niti je tako šta sam uradio, pa mu je iz tog razloga savest potpuno mirna. Ima utisak da je ovaj postupak odmazda za sve koji su bili na ratištu. Navode optuženog Miodraga Dimitrijevića da vojsku naziva razularenom ruljom smatra uvredljivim. Nema novih predloga za izvođenje dokaza i ne želi da odgovara ni na čija pitanja.

Optuženi Jovan Dimitrijević

Optuženi Jovan Dimitrijević je ostao pri ranije datoj odbrani i naveo da ne želi da odgovara ni na čija pitanja. Istakao je da tokom boravka u Lovasu nikome nije izdavao nikakva naređenja, da mu nije bilo poznato šta će se dešavati na minskom polju, jer u protivnom ne bi ni išao, obzirom da je i sâm tom prilikom ranjen.

Optuženi Saša Stojanović

Optuženi Saša Stojanović naveo je da nema šta da doda ranije iznetoj odbrani. U Lovas je došao nakon njegovog zauzimanja, odnosno 11. oktobra 1991. godine, sa grupom koju je organizovala Srpska narodna obnova. Imao je staru JNA uniformu, a naoružanje je dobio dolaskom u Lovas. Nije imao saznanja da su 17. oktobra neki civili zatvoreni u prostor Zemljoradničke zadruge. Kada su 18. oktobra povedeni civili, njih oko 56, zajedno sa pok. Vukosavljevićem, samoinicijativno se priključio koloni. Tom prilikom je pitao vojnike kuda se ide, a oni su mu rekli da se ide u vinograd. Misli da je sa civilima bilo oko 45 jednoobrazno obučениh i naoružanih vojnika. Tada nije poznaо optužene Perića, Vlajkovića i Josipovića. Pre nego što će kolona skrenuti u detelinu, video je da je jedan od civila dostigao nekog vojnika i nešto sa njim raspravljao, nakon čega ga je vojnik ubio. Taj vojnik je nosio maskirnu uniformu drugačije vrste od uniformi koje je nosila većina vojnika. Kada je kolona počela da skreće u livadu sa detelinom, mislio je da nameravaju da pređu na drugu stranu, odnosno na susednu parcelu na kojoj je bio kukuruz. Iz kukuruza je izašlo nekoliko vojnika koji su mahali rukama i vikali da ne može da se ide tim pravcem. Trenutak kada je aktivirana prva mina nije video - bio je od tog mesta udaljen oko 40 metara. Video je da se na zemlju bacaju i civili i vojnici, i da tada vojnici počinju da pucaju - misli u pravcu objekata koji su bili ispred njih. Tom prilikom su ranjena tri njihova borca, odnosno dobrovoljca, koji su odvezeni u bolnicu. Nakon prestanka puščane paljbe neko je vikao da je jedan civil aktivirao minu. Shvatio je da se to aktiviranje mina može nastaviti, pa je na to skrenuo pažnju prisutnim borcima. Nije naređivao civilima da demontiraju preostale mine. Oni su presecali potezne žice i izvlačili se nazad iz minskog polja. To presecanje su vršili nekim priručnim sredstvima - jedan od njih je imao grickalicu za nokte koju je koristio. Nakon dešavanja na minskom polju otišao je do Borislava Mihajlovića i sve mu ispričao, kojom prilikom je Mihajlović izrazio sumnju da tu nešto nije u redu.